

[Itkonen, Vilho]

KUPLETTI

Tampereen talonhujareista, paikan-
välittäjistä ja asinanajajista, kokoon-
haalittu sanomalehti- sekä salaisten
tietojen mukaan

♦ ♦ ♦ ♦

Hyräili MOOSES

Tampereen
kaupunginkirjasto

3572 Ahd

60: — Oma nuotti

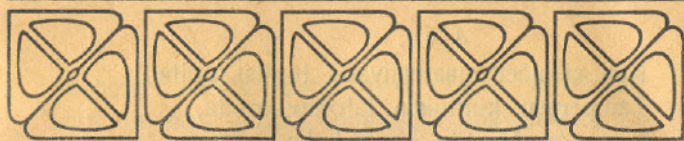
Arvo H. Nurmen
Tampere - Kirjasto

Esitysoikeus vapaa kaikkialla, paitsi jälkipainos
kielletty

E. Huhtia

Tekijän kustannuksella

Hinta 15 penniä

KUPLETTI

1 v.

Tämä laulu on monesta outoa kuulla,
jos sen laulaa liiaksi avoimella suulla
eli honottaa ilman nenää ja laulusuuta,
niin synnyttää laulu hiukan kiusaa — ei muuta.

2 v.

Mut' jos ottaa reippaan laululuonnon,
iloisen tai vakaan kuplettimuodon,
— laulussa ilmi tulevain asiain mukaan —,
niin laulu on soma, täst' ei moiti kukaan.

3 v.

Tää laulu syntyy näet asioista aivan,
joihin tutustua maksaa täyden vaivan,
asioista kun saa vakavaa ja hauskaa kuulla,
joita nyt ilmi laulan avo- tai supposuulla.

4 v.

Ken ei näet maanvaivana tuntisi noita
 Tampereen kuuluisia talonhuijareita,
 joista on ääretön kiusa koko maassa,
 tuskin ihminen saapi heistä rauhaa taivahassa.

5 v.

Kuka nyt ei muistaisi Polvianderia,
 tuota talonpoikain ja pankkien ammattihuijaria,
 josta nyt kuitenkin on rauha tässä maassa,
 mut' muistonsa elää huijattujen kukkaroissa.

6 v.

Sitten seuraa Näsijärven roistojuttu,
 jossa on mukana monen miehen hienokin nuttu,
 jota asiaa oikeuskin kauan tutki,
 mut' harva „syyllinen” oli — jota „laki” sutki.

7 v.

Mutta tämä sakki nyt töistänsä kärsii,
 kivilinnan sisällä silakan ja leivän järsii,
 joku viluissaan on taivaanportin takapuolla,
 niin heistä sopii laulaa vain muistosuulla.

8 v.

Ken ei taas tuntisi lurjus-Penttilätä,
 rikasten ja köyhäin puhtaaks' pesijätä,
 joka „vapaasti” päästettiin täältä karkuun,
 ei „etsivät” ajanut — ei ruvettu perään parkuun.

9 v.

Jokainen meistä tuntee myös Jallin katusakin, joka omistaa yllään „ihmeen” affäärirakin, nehän kaikkien kintereillä asioissa hääää, niille oma etu on oikeaa — toisen aina väärää.

10 v.

Ja viimeksi mainittu sakki on suuri, „asioitsijan”-titteli sillä on affäärimuuri, jonka „tittelin” omistaa kuka mies hyvään, kun noin käyttää liukasta kieltä ja kynää.

11 v.

Ja tää „katusakki” sitä hyvin käyttää osaa, väärät ja oikeat kaupat se rahoiksi trokaa, sillä onhan joukossa myös virkamiesnuttu, jolla on tietoa — santarmiformukin tuttu.

12 v.

Olihan Kantonen „asioitsija” hänkin, ja Hiltunen täysin tarttui samoin länkiin, ehkenpä sakkiin tulisi moni muu, jos avaantuisi äkkiä salaisen poliisin suu.

13 v.

Mutt’ salatieteitten mestari sen tarvitsee olla, ken tään affäärisakin perille tahtoo tulla, sillä sillähän on avoin paikka Pietarin penkkiin, se sakki pistää vaikka jumalankin lenkkiin.

14 v.

Nytpä jätän tämän Jallien huijarisakin, ottaen lauluuni lisäksi vaikka Ojasen Matin, joka on alallaan Tampereella vanhin, kaikkihan sanoo: nenästään hänen kauan tunsin.

15 v.

Hän Ojasen Matti on hyvä palvelijain tuttu, myös hänen tuntee kulkurin paikkanuttu, ken vain on työtä ja vakinaista paikkaa vailla, niin näiltä hän, „välittäjä”, tahtoo penninkin naid

16 v.

Ojasen Matilla on myös varmasti ammattipiiri, joka vissisti nakertaa kuntinsa puhtaaksi kuin tammikuun nälkäisin salohiiri, tunnosta viisi — sen vei affäärihiisi.

17 v.

Kokemus sen todistaa kyllin salaa ja julki, että „välittäjä” huoli työstä ja paikasta viisi, kunhan „ammatista” kasvattaa isoo mahaa, niin silloin on saanut veivattua paljon narrien rahaa.

18 v.

Ja „välittäjä” osaa kuntinsa hyvin kiertää, kuin kaskimies hän asiat paloksi viertää, ja kuntiparka kylvää toiveilla viljaa, mutt' aitta on elonaikana tyhjä: ovi aitasta kiinn
hiljaa.

19 v.

Nyt seuraa tässä maailman kuuluisin sakki,
joka on kaikkien kansain voima ja valtti,
joilla on avain maailman jumalien luoliin,
he keventäen voivat koskea kelmienkin luoliin.

20 v.

Se on asianajajain pyhä ammattikunta,
joissa on elämänhalua ja ammattitulta,
kun vain on kysymyksessä maailman kulta,
niin silloin on heille enkelikin mainen multa.

21 v.

Kyllä kaikki tämän ammattikunnan kelkkaan kelpaa,
näet, kaikki tyhmyrit on heille velkaa,
kun heillä on tiirikka lakien aittaan,
niin — kaikki he lainkäyttäjiksi laittaa.

22 v.

Lakiavarasto heillä on äärettömän suuri,
sen kutonut on kokoon kansain tyhmyys juuri,
sitä käytetään vain vissien sääntöjen mukaan,
rahoista, joiden käyttömäärää ei laske kukaan.

23 v.

Väliin tää laki asustaa kellariholveissa vissiin,
väliin se nostetaan taas salonkihissiin,
jonka paikan määrää „juristin” järki kuntien mukaan,
sillä lakimies asettuu vissisti kukkaropukuun.

24 v.

No, sieltä „toimistoista” sitä sitte käräjille mennään,
kun kukkaro ensin määrää, kannattaako lakia velloo,
niin, ett’ei kuntiparassa herää jo pelkoo,
missähän on „laki ja onkohan juristilla oikeaa tuntoo.

25 v.

Käräjillä tämä lain saivartelusakki
on olevinaan asiain puolesta kuin oikea rakki,
vaikk’ salassa on sovittu useasti asiain meno,
sikäli kuin on kuntilta saatu tasan suuri rahatulo.

26 v.

Kapakoissa yhtyy tämä esitelty kolmioryhmä,
joihin asioissaan lopulta turvaa viisas ja tyhmä,
jolla on vain tavallinen maallinen järki,
eikä tiedä että kierous on lain ydin ja kärki.

27 v.

Ken vain kapakoissa istuu tämän kolmion luona,
hän varmasti on kuin syvyyksien suolla,
sen tietää hyvin oikeutta vaille jäänyt,
eikä kolmiolle ole itseään ja rahojaan myynyt.

28 v.

Ken on prostitutsionia tuntenut edes vähä,
se kolmion on sielläkin saanut sakilla nähä,
sielläkin kolmiolla on pelissä lain väkä,
mutt’ petos ja vilppi on toimessa sielläkin yhä.

29 v.

Mutt' tähän kolmioon nyt kansa sokeasti luottaa,
siltä se lakia, oikeutta ja turvaa pyhästi uottaa,
vaikka eessään on varma turman kuilu,
rahan, turvan ja henkisen elämän nielu.

30 v.

No, enhän nyt kaikkia heistä tahdo häpeään vetää,
onhan heissäkin välistä oikeutta ja perää,
kun vaan on kyseessä työstä runsas rahatulo,
niin silloin voipi oikeus voittaa — ei työ ole polo.

31 v.

Mutt' ilman tätä kolmiota hyvin toimeen tullaan,
kun emme asetu tyhmyyden tuutulullaan,
vaan voimme luottaa omaan toimintakykyyn,
niin silloin asiamme oikeus ei mene myttyyn.

32 v.

No, tästä laulusta nyt koko kolmiosakki
voipi tunnossaan sanoa: laulaja on rakki,
joka koittaa rehellisen elinkeinon laululla hirttää,
avata tyhmäin silmät — jotka laulusta kiittää.

33 v.

Mutt' laulusta saapi suuttua kyllin syyllisten sakki,
vaikkapa itse nenätön Ojasen Matti,
taikka Jallin ja Penttilän ammattikunta,
niin suuttumus on turha — vain suvilunta.

34 v.

Tän laulun tekijä on asiastaan varma,
että teoistaan kaikki vastaa — kaikilla on karmaa,
on olemassa syyn ja seurauksen laki,
johon ei ulotu edes vanhan Joonaksen saki.

35 v.

Ja laulussa piilee koko totuus ja kunto,
siinä on kyseessä kansan kärsimys ja huuto,
saada huijarien teot salasta täysin ilmi,
että varmoiksi tultaisi, kuka heistä on kelmi.

36 v.

Kansa tahtoo näet löytää varman tutkimusalan,
kuka laiskana ja „kelmien” syöpi paksuimman palan
vetäen nenästä sitä osaa tätä kansaa,
joka on sen ydin — kuorman ja helteen kantaa.

37 v.

Ja laulussa iskettiin nyt kolmiojoukkoon,
joka on kansaa nylkenyt — koskenut joka loukkoon,
missä edes etanan tunnettu hitaus auttaa,
sielläkin on „kolmiosta” ollut nylkemishaittaa.

38 v.

Niin, tutkippas vain tarkoin sinä nyljetty raukka,
eikö laulu ole alusta loppuun aivan totta,
johon sietää tutustua senkin vielä,
jota ei kukkaro anna kolmion rahoineen viedä.

39 v.

Sen nyt sanon vielä sydämellä ja suulla,
 kärsineen, petetyn ja „lurjuksen” kuulla,
 että laki ja oikeus ei „kohinata” kaipa,
 sen toiminta ei ihmisyyden vaa'assa paina.

40 v.

Ja vielä on koittava sellainen päivä,
 että „lurjusten” toiminta on muistojen häivä,
 johon kansat yhtyy kuin kummitusjuttuun,
 joka on muisto — kääritty utunuttuun.

41 v.

Ja nyt me „kolmion” kanssa lyömme sovun kättä,
 lopetamme tään laulun sanomalla näin:
 elämässä on paljon „elettyä” mätää,
 mutt' kun sitä penkoo — kuljemme parempaan päin.

K-oj. 1/9 - 36.

7i-

Arvo H. Nurmen
Tampere - Kirjasto